Enderrock | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 20/11/2020 a les 20:30

Eduard Iniesta: ?«Volia explicar les històries d'una persona que ja té un bagatge»

El sempre polièdric músic barceloní presenta 'Trajecte animal', el seu desè treball discogràfic

Eduard Iniesta | Juan Miguel Morales

Un àlbum de blues-rock adult forjat entre dos germans. Nou cançons que parlen de trajectes vitals, de maduresa i de destí, interpretades per una banda rockera amb lletres crues i melodies subtils. *Trajecte animal* (Discmedi, 2020) és el nou disc del sempre polièdric músic barceloní **Eduard Iniesta**. El descobrim conversant amb ell.

La portada del disc defineix molt bé de què va. S'hi veuen les teves cames, un gos, una carretera i una guitarra enfundada.
Intentar resumir un disc en una imatge no és feina fàcil, però crec que aquesta ho aconsegueix. És un disc de carretera, de trajecte, de veure-les venir, de mirar enrere, d'haver fet un camí. Per cert, la gossa que surt a la portada, que és d'uns amics, té la mateixa edat que jo.

Sempre has estat un músic especialment eclèctic, però en aquest treball hi ha un gir cap al rock més marcat que mai. D'on surt?
És una cosa que sempre havia portat a dins i que s'ha anat forjant. Pel que fa a la carrera

professional vaig començar més ubicat en l'espai més ètnic del folk, però sempre havia remenat la guitarra elèctrica. De fet, de jovenet en algun grup havia tocat solos d'**Eric Clapton**, **Cream**... però després ho vaig anar abandonant. I ara, amb el meu germà Xavier Iniesta, vam decidir que volíem gravar un disc plegats. Ell ja havia col·laborat en altres treballs, toca l'harmònica i fa unes lletres precioses. I ara ha fet les dues coses en aquest disc que té una estètica més de banda de rock. Crec que qüestionar-se el que has fet, buscar nous camins, noves maneres d'escriure música i ser inquiet són trets de la meva personalitat.

Aquest disc es podria encabir en la categoria de 'rock adult'?
No ho sé... els que posen els atributs són els crítics. Quan pareixes una obra saps molt bé per què ho fas, i en aquest cas volia explicar les històries d'una persona que ja té un bagatge, que ja ha fet un ?trajecte animal' amb experiències bones i dolentes. Parlar de relacions pretèrites i presents amb les dones, des de la mare que té alzheimer ("T'allunyes"), passant per l'opulència de les classes altes. Jo tinc 52 anys i aquestes són històries que només poden explicar-se si has fet un trajecte, si tens una edat. No parlen del dia a dia, són més aviat reflexions que sorgeixen del temps viscut.